

PROF. DR HAB. IRENA HOMOLA-SKAŃSKA (1929-2017)

Urodziła się w r. 1929 w Krakowie. Uczęszczała do Gimnazjum Józefy Joteyki, a następnie studiowała na Wydziale Filozoficzno-Historycznym Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz na Wydziale Dziennikarskim Wyższej Szkoły Nauk Społecznych. Stopień magistra historii uzyskała na UJ w r. 1951. W maju 1955 została zatrudniona w Instytucie Historii PAN, w Pracowni Bibliograficznej; od r. 1957, po wznowieniu *Polskiego Słownika Biograficznego*, pracowała w jego redakcji. Przygotowywała życiorysy XVIII- i XIX-wieczne oraz prowadziła redakcję muzyczną. W styczniu 1959 obroniła na UJ pracę doktorską pt. „*Pamiętnik Historyczno-Polityczny*” Piotra Świtkowskiego (1782-1792), napisaną pod kierunkiem Celiny Bobińskiej. W r. 1964 przebywała na stypendium PAN w Londynie, opracowując temat *Polska w opinii konsulów angielskich w l. 1864-1914*. Habilitowała się w r. 1969 na podstawie rozprawy „*Tygodnik Cieszyński*” i „*Gwiazdka Cieszyńska*” pod redakcją Pawła Stalmacha (1848-1887). Tytuł profesora nadzwyczajnego uzyskała w r. 1989, a zwyczajnego - w 1994. Praca naukowa prof. Homoli-Skańskiej dotyczyła głównie wieku XIX, zwłaszcza historii Galicji i Śląska Cieszyńskiego. Szczególnie bliski był jej Kraków – pisała o historii hoteli, kawiarni, cukierni oraz o wybitnych prezydentach: Ferdynandzie Weiglu, Józefie Dietlu i Mikołaju Zyblikiewiczu (*Zapomniany prezydent Krakowa Ferdynand Weigl, Kraków za prezydentury Mikołaja Zyblikiewicza, Józef Dietl i jego Kraków*). Zajmowała się też historią czasopiśmiennictwa, edycją źródeł

oraz pamiętników galicyjskich (*Pamiętniki urzędników galicyjskich*) i krakowskich (*Władysław Natanson. Listy do narzeczonej*). Jej praca p.t. „*Kwiat społeczeństwa...*” *Struktura społeczna i zarys położenia inteligencji krakowskiej w l. 1860-1914* została uznana za najlepszą książkę o Krakowie w r. 1984 (podobnie jak w r. 1974 wspomniana monografia Józefa Dietla). Przez całe życie była związana z *Polskim Słownikiem Biograficznym*: zredagowała setki biogramów postaci z XIX wieku, sama napisała ich 34; w latach osiemdziesiątych powierzono jej funkcję sekretarza redakcji, a od r. 2005, już na emeryturze, była czynna w Komitecie Redakcyjnym i Radzie Naukowej *PSB*.

Była członkiem Komisji Nauk Historycznych i Komisji Nauk Prasoznawczych PAN, sekretarzem redakcji, a później też członkiem Komitetu Redakcyjnego pisma metodologicznego „*Historyka*” (1970-1983), oraz członkiem Komitetu Redakcyjnego „*Studiów Historycznych*”. W r. 1991 została odznaczona Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarła 4 marca 2017 w Krakowie, została pochowana w grobowcu rodzinnym na cmentarzu Rakowickim.